

Những trang Nhật ký của Nghĩa Sinh Trần Thị Thu Vân viết ngày 20/9/1978

BBT Liên Nghĩa: Xin mời quý anh chị Nghĩa Sinh đọc mấy trang nhật ký Công Tác Xã Hội viết ngày 20/9/1978 để biết tinh thần hy sinh phục vụ của các Trường và Nghĩa Sinh 40 năm về trước và đồng thời cũng biết thêm một vài chi tiết thú vị lúc đi công tác như **Dũng tóc quăn** là ai? **Lưu Long** thất lạc để các Trường phải chia nhau đi tìm nhiều giờ đồng hồ mà không thấy và cuối cùng ra sao? **Anh Bửu, chị Quý, Ánh, Tùng, Vân** làm công tác gì? **Trường Cam** phân chia công tác ra sao? Tại sao nhiều người thích **Trường Mai Nghĩa** kể chuyện? Làm sao mà Nghĩa Sinh có thể **di chuyển** từ chỗ này đến chỗ kia để công tác cứu trợ? Tại sao phải yên lặng **đi bộ** thâu đêm? Và tại sao cách nay 40 năm (1978-2018) tác giả nhật ký này đã viết:

“Thương quá Nghĩa Sinh ơi. Muôn đời ta vẫn nhớ đoàn thể (NS) mà ta đã tham gia.”

Thứ ba 20/9/78

Mình thực tập ở Thông Thuế Q5 này
đã tuần rồi, buồn quá! ngồi rảnh không
mình đọc lại thật kỹ hồi đi NS nhớ
sao là nhớ hồi đoàn này. Mình vừa
nhập NS lúc mới 14, 15 t hồi đoàn cho
mình nhiều kỷ niệm thật kỷ niệm vui,
buồn, thương, ghét v.v... nó đang ào
ào sống dậy trong trí tưởng mình. Không
hiểu tại sao mình thương, mình yêu,
mình mê NS đến thế? Xem những
bài hát, những cảm nghĩ ghi nhận
tình cảm đối với NS mình sẽ đồng
biết đồng nào. Sầu quá rồi! 3
năm qua mà sao hình ảnh về những
con người NS vẫn không phai nhòa
trong tâm não mình. Thương quá
NS ơi! muôn đời ta vẫn nhớ mãi
đoàn thể ta tham gia. Ta đang

đọc lại những giòng chữ về kỷ niệm
hồi đi cứu trợ đồng bào chiến nạn
ở Hưng tau. Nhớ sao là nhớ kỷ niệm
cuối cùng này. Để xem - A ta nhớ ra
rồi.....

Sau ngày đi trại công tác Hưng tau
NS lại lên trụ sở đều đều xem thông
cáo ở trụ sở. Súc đi cả 3 chuyến
xe đò, cuộc hành trình cũng khá
vất vả đem đủ thủ lĩnh kình giao
nồi niêu xoang chậu..... Đến nơi Dũng
túc quần ra đón - mỗi người gói vào
ba lô nặng thật kinh vào địa điểm.
Chưa ăn cơm tập thể với nhiều đoàn
công tác. Nhóm Anh Bửu, Chi Quý, An,
Tùng, Văn về trước. Chưa chưa kịp
ngủ bắt đầu đi công tác. Nhóm thì
đi đến những gia đình bị nạn an ủi,
sưu sóc phát quà mà NS đi lạc quẹo

nhóm tốt tốt cho trẻ em, nhóm đơn đẹp
về sức, mình thì to về âm thực đi
vết cũ nếu hai ba với sớm to như
nồi nấu bắp mà cũ thì lại ướt nên
un khói chảy cả mặt mũi. Chiều gần
gát trước cơn cho những người dân
ở đây họ cảm ơn rồi rít làm NS
mát cả ruột gan. Sau khi ăn chiều
chưa kịp rửa sạch sẽ thì NS bắt
đầu một cuộc hành trình vất vả trong
đêm tối. NS dời địa điểm thật xa
gần bờ bộ đến mức mà không ai
lét nữa nữa gần như những chiếc xe
nhà banti có bị chở dùm một khoảng
đường. Hai ghé gồm bà con đi bộ
đã xa mà không được nói lời nào
vì đi theo hàng một dài lê thê lác
trếch, tự mình cũng mè theo các người
dễ lắm nào là mỗi chân quai túi

em không đi nữa đâu, nặng quá xách
dùm túi em đi ... Hic! tội nghiệp mấy
ông trưởng nhà ta già xách dùm chiếc
này cái túi, đưa nó cái ba lô
nghĩ lại mà mình thương mấy anh
chị trưởng NS ở khắp nơi lúc nào các
anh chị cũng lo lắng cho những NS
trong Tâm mình, cũng làm công tác và
bao giờ cũng trời hạn, sẵn sốe túi
mình như em bé. Đây. Chính vì thế
mà mình thương hiệp đoàn Nghĩa sinh
Việt nam thật trên đời.

Sáng hôm sau, khi đã ăn sáng xong
trưởng Cam gần công đi công tác, sinh
hoạt đi ở Chàng I. Tại đây NS giúp
giúp đồng bào từ ngoài khơi ghé vào
bờ thuyền hành lý. Trời ơi! đây là
lần đầu mình chứng kiến cảnh thật
thảm thương, đồng bào làm vào cảnh

màn trời chiếu đất chỗ dơi dè lên
tàu, gió tung tung lại buồn buồn
khóc, đồng bào mình khổ quá, trường
kỳ bao nhiêu. Nơi đây NS gặp được
anh Hai Nghĩa mừng ơi là mừng! anh
bầu như bể con tàu ta tàu tít hồi thăm
anh lung tung. Vì anh mới xuống tàu
nên không được xếp ra ngoài NS ngay
trang cho anh thay quần áo NS rút
bỏ đồ lữ hành mới về được địa điểm
NS đóng quân. Anh Nghĩa giới thiệu anh
Hiếu trưởng trưởng Thủ lĩnh NS giới
giới, anh nói chuyện lời cuốn để
tự mình cứ bắt anh kể chuyện lia
cả sức cười giỡn nói, trên đường về
bất kỳ gặp chiếc xe nào có khách này
chỗ được vài người thì NS ngược lại
quá giang, khổ sở lắm đi tìm chỗ
tọa mà không có phòng tiện đưa đi

màn trời chiếu đất chỗ dơi dẽ lên
tàu, giờ tưởng tượng lại buồn buồn
khóc, đồng bào mình khổ quá, trường
lâm bao nhiêu. Nơi đây NS gặp được
anh Mai Nghĩa mừng ơi là mừng! anh
Bầu như trẻ con tút ta tút tit hỏi thăm
anh lung tung. Vì anh mới xuống tàu
nên không được xếp ra ngoài NS ngay
trang cho anh thay quần áo NS rút
bỏ đồ lỉnh mới về được địa điểm
NS đóng quân. Anh Nghĩa giới thiệu anh
thiếu trưởng trưởng Thủ lĩnh NS giới
giới, anh nói chuyện lời cuốn dẽ số,
tụi mình cứ bắt anh kể chuyện lia.
Cố sức cười ghê nơi, trên đường về
bất kỳ gặp chiếc xe nào có khả năng
chỗ được vài người tã NS quắc lại
quá giang, khổ số lắm đi làm công
tức mà không có phòng tiện đưa đi

NS jár đi bộ không mà cứ chực cày
số chú ít ỏi ỏi. Buổi tối tối tâm
kiếm kiếm công tác rút riu khuyết kiếm
Sang ngày thứ ba NS đi công tác xa
hơn nửa từ Tĩnh xã Ngọc Bích jár đi
bộ đến Bình Guy xây nhà cho dân
tị nạn, tại mình đi gạt făm vết,
các anh lo xây nhà. Giờ ờ! sao
mình ờ! từ đầu mình như thấy lại
hình dung ngay ra trước mắt cảnh
tương mình đã sống trong khoảng thời
gian đó. Vào tháng 4 năm 75 là bắt
đầu có nhiều chuyện lớn xôn ở Saigon
trí ở đây tình cảnh bà con thật
khốn đốn, xe cộ không được đi vào
thì xã bằng tàu chỉ có đường đản
công tác mới được tự do đi lại, tình
hình chiến sự vô cùng căng thẳng, người
đi bộ cũng bị kiểm soát gắt gao

Cây Ngây cuối cùng công tác, nhóm công
tác liên hoạt bị lạc lung tung tưởng
bị kẹt luôn ở Bình Xuyên. Không vào được
trại xã, mấy đứa bạn cố mình đứa nào
đứa này rưng rưng nước mắt sợ thấy
mồ luôn; mấy anh Giảng cũng toát mồ
hôi ướt vì lo cho đàn em. Hầu đến
6 giờ mấy mới về được chỗ đóng
quân, Giảng làm đơn từ ngoài công mừng
thật mừng. Chúng tập hợp điểm số lại
thiếu mất Lưu Song, các Giảng giải
chia nhau các ngã đi tìm, cả tiếng
đồng hồ vẫn không thấy, đến gần 9 giờ
tối hữu liên mới lờ mờ về, LK cho
biết không đón được xe giải đi bộ rồi
lạc đường. Nhờ đó LK được tuyên dương
người về từ cõi chết. anh cùng Bình
Tuy. Téo ghe! Hôm nay là ngày cuối
nên bà con được xả hơi ăn chề,

trường thức Văn nghệ do đài NCC truyền
diễn. Kỳ đi trại này NS có ngờ đâu
là kỳ trại cuối cùng. Về Saigon mới
hay nhiều biến chuyển thời cuộc mà
trong thời gian công tác không được
nghe tin tức gì cả. Nào là giới
ngliêm 24/24 Ng văn Triệu tử chức,
Bran văn Hương lên thay rồi Dương văn
Minh làm Tổng thống làm mình sống sót
cả người, làm gì mà mới đi có
3 ngày mà nhiều tin mới lạ ở cấp
chả nghe

Nó về NS lòng buồn xiết bao!

NS đi! NS đi!

20/9/78